

de mest anerkendte i Udlandet paa det Omraade, nemlig Professor Keller, har han udtrykkelig fremhævet, at han maatte advare imod at føre denne Sag ind paa private Baner og navnlig mod at gøre det af økonomiske Grunde, af Hensyn til, at det muligvis kunde blive billigere, da de Erfaringer, vi rimeligvis vilde komme til at hste paa dette Omraade, ligesom paa Sindssygevæsenets Omraade, vilde blive ret uheldige. Derfor har han fraraadet at give Statsunderstøttelse til Oprettelse af en saadan Privatanstalt og navnlig at gøre det nu, da Staten er i Færd med at skaffe tilstrækkelig mange Pladser. En helt anden Sag er, at man paa Aandssvagevæsenets Omraade har noget, der hedder kontrolleret Familiepleje. Der findes nemlig paa vore Statsanstalter aandssvage, som synes at egne sig bedre til at være i Familiepleje end til at være paa en stor offentlig Anstalt, og de sagkyndige paa dette Omraade — Professor Keller for de Kellerske Aandssvageanstalters Vedkommende i Jylland og Forstander Dam paa Gammel Bakkehus for de sjællandske Anstalters Vedkommende — anbringer stadig disse aandssvage i kontrolleret Familiepleje. Jeg vilde antage, at Faarupgaard muligvis kunde faa besat en Del Pladser med saadanne aandssvage. Men at give en almindelig Bevilling, saaledes at enhver, som syntes, at han var blevet gode Venner med Hr. Kæmpegaard, kunde faa anbragt sine aandssvage paa Faarupgaard mod Tilskud fra Staten, vilde sikkert føre til uheldige Resultater. Jeg mener, man maa henvise Kæmpegaard — det er jo noget, der ligger udenfor Ministeriets Kompetence — til at forhandle med disse to Forstandere om mulig at faa sin Anstalt belagt med saadanne Mennesker fra Aandssvageanstalterne, som egner sig for kontrolleret Familiepleje. Der er endvidere ved denne Sag at bemærke, at det, Kæmpegaard ønsker at faa, er øjensynlig ikke de saakaldte Asylister, det vil sige saadanne, som intet kan bestille — hvad der sikkert ogsaa vilde kræve mere end det, Kæmpegaard er i Stand til at yde —, men saadanne aandssvage, som er i Stand til at gøre noget Arbejde. Man kan se det deraf, at han i sit Andragende fremfører, at Faarupgaard er en Gaard med en Del Landbrug, Havebrug og Skovbrug, idet der til Gaarden hører 78 Tdr. Land, hvoraf 48 Tdr. er under Plov og 14 Tdr. er Skov, og tillige en stor Have. Han mener at kunne have de aandssvage noget billigere, fordi de kan gøre noget Arbejde, og saa-

ledes behøve et ringere Statstilskud. Saadanne aandssvage har vi netop ingen Trang at faa anbragt udenfor vore Anstalter. Der er paa Anstalterne rigelig Plads til alle dem, der kan gøre noget Arbejde. Oppe ved Vodskov, hvor der, hvis jeg husker ret, er et Par Hundrede Tdr. Land, hvoraf en Del tidligere har været drevet, og som det er Meningen at drive igen, er der netop udmærket Brug for den Slags aandssvage. De, vi mangler Plads til, og som vi søger at skaffe Plads til ved Udvidelse paa Ebberødgaard og derefter sagtens ogsaa paa Vodskov, er Asylister, og saadanne vilde netop paa ingen Maade egne sig til at komme ind under Kæmpegaard. Jeg skal derfor tage mig ad nokam disse Hensstillinger til mig ud fra den Tankegang, jeg her har udviklet for det høje Folketing.

Laursen: Jeg skal ikke lade mig friste til at komme ind paa en større pædagogisk Forhandling med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgekreds (Vilhelm Rasmussen), skønt jeg tror, at de Bemærkninger, han gjorde, ogsaa kunde føre til et lidt andet Resultat end det, han naaede. Derimod vil jeg sige den højtærede Undervisningsminister Tak for hans Udtalelser nu. Jeg har forstaaet Ministeren saaledes, at han vilde tage Hensyn til det ærede Medlem fra Esbjergs (Slebsager) Udtalelser om de økonomisk forskellige Forhold, hvorunder de to omtalte Sløjdretninger taget i det store og hele virker ude i Landet, saaledes at der ved Fastsættelsen af Understøttelsernes Størrelse blev tilvejebragt noget større Lighed. Ligeledes vil jeg sige Tak, fordi den højtærede Minister stillede i Udsigt, at der i en nær Fremtid vilde blive mere taalelige Forhold. Skal der naas et godt Samarbejde imellem de to Sløjdretninger, hvad jeg anser for muligt, kan den højtærede Minister nok finde Veje og Midler dertil. Jeg tager derfor det Tilsagn som et godt Varsel og haaber, at Finansudvalget ikke skal faa Lejlighed til tredje Gang at komme med Forslag om en Henviisning af disse Forhold til Ministerens Overvejelse.

Slebsager: Ogsaa jeg takker Ministeren for hans Udtalelser. Jeg tror, at de peger i Retning af en Ordning af disse Forhold, hvormed de to Sløjdretninger kan være tjent, og jeg takker navnlig Ministeren, fordi han er villig til at tage Hensyn til de forskellige økonomiske Forhold, hvorunder de to Sløjdretninger virker. Der er da ingen Tvivl om, at i saa Fald vil den Side af Spørgsmaalet blive ordnet paa en for Askov-Nåas